

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาใน
ศตวรรษที่ 21 กับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง
อำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3

THE RELATIONSHIP BETWEEN MANAGERIAL BEHAVIORS OF SCHOOL
ADMINISTRATORS IN THE 21ST CENTURY AND PROFESSIONAL LEARNING
COMMUNITY OF TEACHERS IN HIGHLAND SCHOOL OF WIANG-HAENG
DISTRICT UNDER CHIANG MAI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE
AREA OFFICE 3

¹ศรיתน จองเซ, ²รัตนา ดวงแก้ว และ ³ชูชาติ พ่วงสมจิตร

¹Srithon Jongsei, ²Ratana Daungkaew and ³Choochat Phuangsomjit

¹²³สาขาวิชาศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

¹²³School of Educational Studies, Sukhothai Thammathirat Open University, Thailand

¹Corresponding Author's Email: St.Jongsei@gmail.com

Received:2022-09-07

Revised:2022-09-28

Accepted:2022-12-24

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) พฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 2) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู กลุ่มตัวอย่าง คือ ครู จำนวน 127 คน จากสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 โดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถามออนไลน์ชนิดมาตราประมาณค่าเกี่ยวกับพฤติกรรมบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 และชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู ซึ่งมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.86 และ 0.90 ตามลำดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า

- 1) พฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก
- 2) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ
- 3) พฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สัมพันธ์เชิงบวกในระดับมากที่สุดกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: พฤติกรรมการบริหารจัดการ; ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ; ผู้บริหารสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง; ศตวรรษที่ 21

Abstract

The goals of this study were to investigate 1) administrative behavioral responses of school administrators in the twenty-first century in highland educational institutions, Wiang Haeng District, under Chiang Mai Primary Education Service Area Office 3, 2) community of professional learning of teachers, and 3) the relationship between administrative behavior of school administrators in the twenty-first century and professional learning community of teachers.

127 teachers from the highland educational institutions in the Wiang Haeng District, under the Chiang Mai Primary Educational Service Area Office 3, were included in the sample using a straightforward random sampling procedure. An online questionnaire that assesses the management style of school administrators in the twenty-first century and the professional learning community of teachers, with reliability values of 0.86 and 0.90, respectively, serves as the research tool. In the data analysis, statistics such as frequency, percentage, mean, standard deviation, and Pearson's correlation coefficient were used.

The research resulted in the following conclusions: 1) The overall professional learning community of teachers in highland schools was at the high level; 2) The managerial behaviors of school administrators in the 21st century positively correlated at the highest level with the professional learning community of teachers; and 3) The managerial behaviors of school administrators in the 21st century were significantly correlated at the .01 level with both the professional learning community of teachers and the overall professional learning community.

บทนำ

โลกในศตวรรษที่ 21 มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและนับวันจะยิ่งทวีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้นเป็นทวีคูณ อันเนื่องมาจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่พลิกผัน ที่ส่งผลกระทบต่อสังคมในทุกด้านอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะด้านการศึกษา ทำให้สถานศึกษาต้องมีการปรับเปลี่ยนให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ดังกล่าว เพื่อเตรียมนักเรียนทุกคนให้ได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพและดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข ตลอดจนมีทักษะสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21 (Amdonkloy, 2013) ผู้บริหารสถานศึกษาในปัจจุบันมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและมีความสมดุล ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีความรู้ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์ทางการบริหารการศึกษาที่แสดงออกถึงพฤติกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาให้ทันสมัย และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก เพื่อเตรียมพร้อมนักเรียนให้มีคุณภาพ

มีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกในศตวรรษที่ 21 แต่จากภาพรวมผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test: O - NET) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 พบว่า ผลการทดสอบ O - NET คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกระดับชั้นในทุกรายวิชาต่ำกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม ผลการทดสอบเฉลี่ยรวมและผลคะแนนทุกรายวิชาของสถานศึกษาสังกัดต่ำกว่าผลคะแนนระดับ สพฐ. และระดับประเทศ และสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง มีผลการทดสอบเฉลี่ยรวมและผลคะแนนทุกรายวิชาต่ำกว่าผลคะแนนระดับ สพฐ. และระดับประเทศ ยกเว้นรายวิชาวิทยาศาสตร์ที่มีผลคะแนนสูงกว่าระดับ สพฐ. (Chiang Mai Primary Educational Service Area Office 3, 2020B) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 จึงได้กำหนดพันธกิจเพื่อพัฒนามุ่งสู่องค์กรที่มีคุณภาพตามเป้าประสงค์หลัก (Goals) คือ สำนักงานเขตพื้นที่คุณภาพ (Quality Office) สถานศึกษาคูณภาพ (Quality Schools) ห้องเรียนคุณภาพ (Quality Classrooms) และนักเรียนคุณภาพ (Quality Students) (Chiang Mai Primary Educational Service Area Office 3, 2020) ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำนโยบายสู่การปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การพัฒนาพฤติกรรมบริหารจัดการทั้งด้านคุณภาพการบริหารจัดการศึกษาและด้านคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครู ให้สอดคล้องกับนโยบายสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และการบริหารจัดการสถานศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้สูงขึ้น ด้วยเหตุนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ได้แก่ การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ การสร้างแรงบันดาลใจ การกระตุ้นทางปัญญา และการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล (Chongcharoen, 2019) นอกจากนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีภาวะผู้นำการเรียนการสอนซึ่งเป็นคุณลักษณะหรือพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ให้ความสำคัญกับหลักสูตรและการเรียนการสอน การจัดการองค์การให้มีวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 และการสร้างความไว้วางใจให้ครูและนักเรียนได้แสดงความคิดสร้างสรรค์และแรงบันดาลใจในการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ (Daungkaew, 2019) และพฤติกรรมบริหารที่จำเป็นของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 ได้แก่ การบริหารจัดการเพื่อมุ่งให้เป้าหมายของสถานศึกษาบรรลุผลสำเร็จ การบริหารจัดการเรียนการสอน การนิเทศการเรียนการสอน การบริหารจัดการเพื่อความรับผิดชอบต่อที่เชื่อได้ และการบริหารจัดการทั่วไปขององค์การ (The Organization for Economic Co-operation and Development, 2009)

จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาได้แสดงให้เห็นว่า การบริหารที่มีประสิทธิภาพของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับความร่วมมือและแรงจูงใจของบุคลากรในสถานศึกษา (Thongtap, 2017) ดังนั้น การพัฒนาสถานศึกษาและพัฒนาให้นักเรียนให้มีคุณภาพ ผู้บริหารจึงต้องให้ความสำคัญกับความร่วมมือของครูที่มีความเป็นวิชาชีพ ซึ่งชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นแนวทางการพัฒนาครูที่มีประสิทธิภาพและเป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการปรับปรุงระบบการบริหารและคุณภาพของสถานศึกษาได้อย่างน่าเชื่อถือ เพราะเป็นการร่วมมือรวมพลังกันเรียนรู้กันของครูและผู้บริหารสถานศึกษา รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเพื่อให้นักเรียนทุกคนเจริญก้าวหน้าอย่างเต็มศักยภาพ (Harris and Jones อ้างถึงใน Daungkaew, 2016) ประกอบกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้มีนโยบายให้สถานศึกษาในสังกัดขับเคลื่อนการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาครู

ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารสถานศึกษาในเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 จึงมีความสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารจัดการของ ผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 และชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 น่าจะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการบริหาร จัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ให้มีประสิทธิภาพ และเป็นแนวทางในการส่งเสริม การดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลให้นักเรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ซึ่งจะเป็นการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาเขต พื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3
2. เพื่อศึกษาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษ ที่ 21 กับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ มีวิธีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ครู จำนวนทั้งสิ้น 188 คน จากสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 จำนวน 9 แห่ง กลุ่มตัวอย่าง คือ ครู จำนวน 127 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970) และใช้การ สุ่มตัวอย่างอย่างง่าย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ เกี่ยวกับพฤติกรรมการบริหาร จัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษาเขต พื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 มีค่าดัชนีความ สอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 และมีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบถามเกี่ยวกับ พฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 เท่ากับ .86 และของแบบสอบถาม เกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู เท่ากับ .90

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในลักษณะแบบสอบถามออนไลน์ โดยนำหนังสือขอความร่วมมือจาก สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พร้อม QR Code และ ลิงค์ (Link) ของเว็บไซต์

แบบสอบถามไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์และสามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ จำนวนทั้งสิ้น 127 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามทั้งหมด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์โดยการหาความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 วิเคราะห์โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficient)

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีพฤติกรรมการบริหารจัดการในศตวรรษที่ 21 ในภาพรวมอยู่ระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการเพื่อบ่มเพาะพัฒนา ด้านการสร้างภาคีเครือข่ายร่วมพัฒนา ด้านการบริหารจัดการการเรียนการสอน ด้านการบริหารจัดการทั่วไป และด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการเรียนการสอน ดังตารางที่ 1

รายการ	M	SD	ระดับ
1) การบริหารจัดการเพื่อบ่มเพาะพัฒนา	4.33	0.56	มาก
2) การบริหารจัดการการเรียนการสอน	4.21	0.61	มาก
3) การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการเรียนการสอน	4.02	0.68	มาก
4) การบริหารจัดการทั่วไป	4.14	0.70	มาก
5) การสร้างภาคีเครือข่ายร่วมพัฒนา	4.29	0.69	มาก
รวมเฉลี่ย	4.20	0.61	มาก

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย (M) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของพฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สถานศึกษาในเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 โดยภาพรวม ($n=127$)

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า สถานศึกษาเขตพื้นที่สูงมีความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

โดยเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำร่วม ด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ ด้านวิสัยทัศน์ร่วม และด้านการเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ ดังตารางที่ 2

รายการ	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ
1) วิสัยทัศน์ร่วม	4.02	0.71	มาก
2) ทีมร่วมแรงร่วมใจ	4.15	0.69	มาก
3) ภาวะผู้นำร่วม	4.51	0.62	มากที่สุด
4) การเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ	4.01	0.71	มาก
5 โครงสร้างสนับสนุนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	4.29	0.66	มาก
รวมเฉลี่ย	4.20	0.64	มาก

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย (*M*) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 โดยภาพรวม ($n=127$)

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับมากที่สุด ($r = 0.939$) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในภาพรวมกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูเป็นรายด้าน พบว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับมากถึงมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนี้ ด้านทีมร่วมแรงร่วมใจ ($r = .947$) ด้านวิสัยทัศน์ร่วม ($r = .946$) ด้านภาวะผู้นำ ($r = .885$) ด้านการเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ ($r = .864$) และด้านโครงสร้างสนับสนุนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ($r = .751$) และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 แต่ละด้านกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในภาพรวม พบว่า พฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในระดับมากถึงมากที่สุด ดังนี้ ด้านการสร้างภาคีเครือข่ายร่วมพัฒนา ($r = .943$) ด้านการบริหารจัดการทั่วไป ($r = .925$) ด้านการนิเทศกำกับติดตาม และประเมินผลการเรียนการสอน ($r = .895$) และด้านการบริหารจัดการการเรียนการสอน ($r = .858$) ตามลำดับ และมีความสัมพันธ์กันในระดับมาก คือ ด้านการบริหารจัดการเพื่อมุ่งเป้าหมาย ($r = .752$) ดังตารางที่ 3

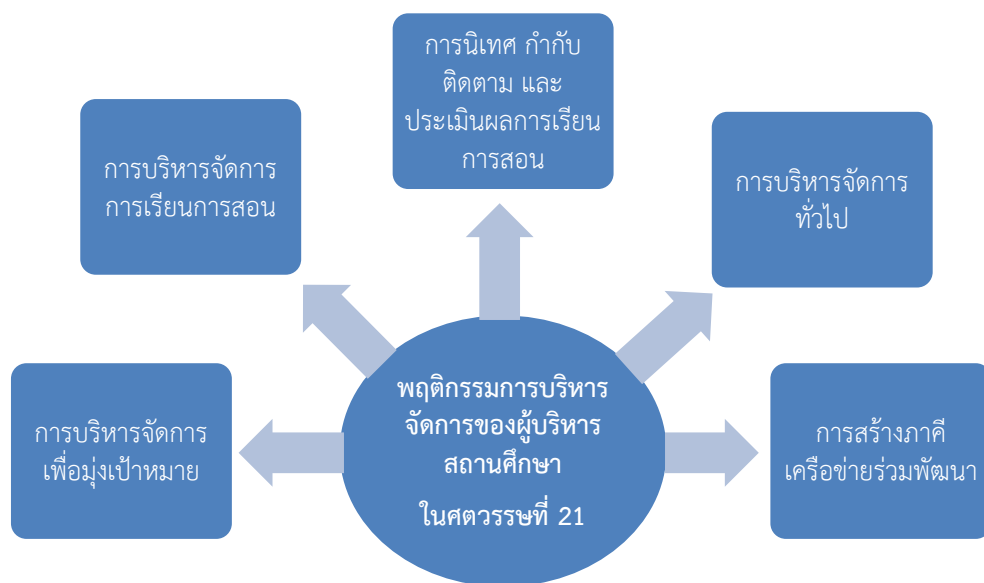
พฤติกรรมการบริหารจัดการ ของผู้บริหารสถานศึกษาใน ศตวรรษที่ 21	ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู					
	วิสัยทัศน์ร่วม	ทีมร่วมแรงร่วมใจ	ภาวะผู้นำร่วม	การเรียนรู้เพื่อพัฒนา วิชาชีพ	โครงสร้างสนับสนุน ชุมชนแห่งการเรียนรู้	ภาพรวม
การบริหารจัดการเพื่อมุ่ง เป้าหมาย	.742**	.739**	.738**	.677**	.628**	.752**
การบริหารจัดการการเรียนรู้ การสอน	.856**	.876**	.843**	.792**	.647**	.858**
การนิเทศ กำกับ ติดตาม และ ประเมินผลการเรียนการสอน	.913**	.950**	.753**	.879**	.677**	.895**
การบริหารจัดการทั่วไป	.967**	.878**	.911**	.782**	.796**	.925**
การสร้างภาคีเครือข่ายร่วม พัฒนา	.920**	.965**	.884**	.890**	.749**	.943**
ภาพรวม	.946**	.947**	.885**	.864**	.751**	.939**

** p< .01

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างพฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา
ในศตวรรษที่ 21 กับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง
อำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3

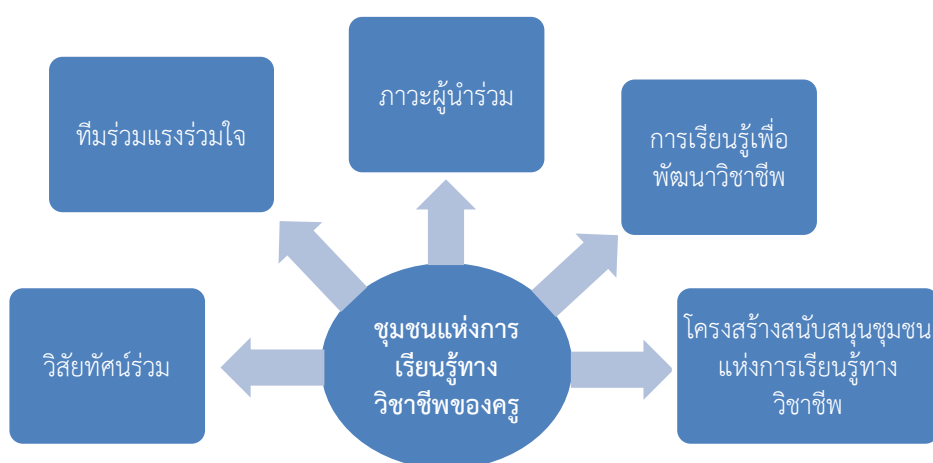
องค์ความรู้ใหม่

ผลจากการศึกษาองค์ประกอบของพฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาทั้งจาก
แนวคิดและทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ อย่างหลากหลาย อาทิ เอกสาร ตำรา
บทความ วารสาร ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ รวมทั้งฐานข้อมูลงานวิจัยทางอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า พฤติ
กรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) การบริหาร
จัดการเพื่อมุ่งเป้าหมาย 2) การบริหารจัดการการเรียนการสอน 3) การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล
การเรียนการสอน 4) การบริหารจัดการทั่วไป และ 5) การสร้างภาคีเครือข่ายร่วมพัฒนา ดังภาพที่ 1

รูปภาพที่ 1 พฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21

ผลการจากการศึกษาองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูทั้งจากแนวคิดและ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ อย่างหลากหลาย อาทิ เอกสาร ตำรา บทความ วารสาร ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ รวมทั้งฐานข้อมูลงานวิจัยทางอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง วิชาชีพของครูในสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 มี องค์ประกอบจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) วิสัยทัศน์ร่วม 2) ทีมร่วมแรงร่วมใจ 3) ภาวะผู้นำร่วม 4) การเรียนรู้ เพื่อพัฒนาวิชาชีพ และ 5) โครงสร้างสนับสนุนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ดังภาพที่ 2

รูปภาพที่ 2 ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีพฤติกรรมการบริหารจัดการในศตวรรษที่ 21 ในภาพรวมอยู่ระดับมาก และรายด้านทุกด้านอยู่ระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะพฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 มีความเหมาะสมในการบริหารจัดการสถานศึกษา เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดได้กำหนดเป้าหมายให้ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความเป็นเลิศส่วนบุคคล คิดเชิงกลยุทธ์ และนวัตกรรม มีภาวะผู้นำทางวิชาการ มีสำนึกความรับผิดชอบ (Accountability) มีการบริหารแบบร่วมมือ และจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาเพื่อการเรียนรู้ในสถานศึกษาอย่างเหมาะสม โดยกำหนดเป้าหมายนักเรียนทุกกลุ่มให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีคุณลักษณะของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 และปรับตัวเป็นพลเมืองและพลโลกที่ดี (Office of the Basic Education Commission, 2019) ประกอบกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 กำลังดำเนินการยกระดับคุณภาพการศึกษาเพื่อให้สถานศึกษาในสังกัดเป็นสถานศึกษาคุณภาพ (Quality Schools) ห้องเรียนคุณภาพ (Quality Classrooms) และนักเรียนคุณภาพ (Quality Students) เนื่องจากผลการทดสอบการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O – NET) ของนักเรียนทุกระดับชั้นในทุกรายวิชายังมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาเขตพื้นที่สูงได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพนักเรียน จึงต้องพัฒนาพฤติกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาของตนให้สอดคล้องกับนโยบายหน่วยงานต้นสังกัด และการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น ดังจะเห็นได้จากข้อค้นพบผู้บริหารมีพฤติกรรมการบริหารจัดการสถานศึกษาในทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านการบริหารจัดการเพื่อมุ่งเป้าหมาย และด้านการสร้างภาคีเครือข่ายร่วมพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับที่ Alder, Brody, and Osland (2001, อ้างถึงใน Chongcharoen, 2019) ได้สะท้อนว่า ผู้บริหารการศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 ต้องสามารถสร้างและทำให้วิสัยทัศน์บรรลุผลสำเร็จ โดยสามารถจูงใจให้ครู นักเรียน และผู้ปกครองร่วมพัฒนาการศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะร่วมกันในการกำหนดเป้าหมายในอนาคตสำหรับสถานศึกษา

อย่างไรก็ตาม จากข้อค้นพบเห็นได้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาเขตพื้นที่สูงควรให้ความสำคัญกับการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากเป็นด้านที่อยู่ในลำดับที่ต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ซึ่งการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการเรียนการสอนเป็นบทบาทหน้าที่ที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อช่วยให้ครูจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับ The Organisation for Economic Co-operation and Development, (2009) ที่เสนอว่า ผู้บริหารต้องกำกับติดตามการเรียนการสอนในห้องเรียนและผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยให้ความสำคัญกับการสังเกตการสอนของครูในชั้นเรียน และให้คำแนะนำกับครูเกี่ยวกับการปรับปรุงการสอนในชั้นเรียน รวมทั้งกำกับติดตามความก้าวหน้าในการเรียนและผลงานของนักเรียนเป็นประจำ นอกจากนี้งานวิจัยของ Thongtap (2017) ได้พบว่า การนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการเรียนการสอนของผู้บริหารสถานศึกษาจะช่วยกระตุ้นให้ครูจัดการเรียนการสอนอย่างเต็มศักยภาพและนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนของตนเองให้มีประสิทธิภาพ และยังพบว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กันทางบวกอยู่ในระดับสูงมากกับแรงจูงใจใน

การปฏิบัติงานของครู และถ้าผู้บริหารได้พัฒนาพฤติกรรมด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้นก็จะทำให้ครูมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า สถานศึกษาเขตพื้นที่สูงมีความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู ในภาพรวมอยู่ระดับมาก และรายด้านระดับมากถึงมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 รวมพลังเรียนรู้ร่วมกันเพื่อปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพื่อให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้การบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาบรรลุเป้าหมายของการเป็นสถานศึกษาที่มีคุณภาพ มีห้องเรียนคุณภาพ และมีนักเรียนคุณภาพ สอดคล้องกับผลการวิจัย Laisitsereekul (2018) ที่สะท้อนให้เห็นว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และความไว้วางใจของครูเป็นแนวคิดที่สำคัญในการกำหนดกลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาทั้งด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และคุณภาพนักเรียน ดังนั้นการสนับสนุนให้ครูพัฒนาวิชาชีพร่วมกันแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ย่อมทำให้ครูเห็นความสำคัญของ PLC ว่าจะทำให้ครูร่วมมือกัน เพื่อหาทางแก้ไขการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพได้ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นอกจากนี้ผลการศึกษา Fraunfelter (2019) พบว่า การที่ครูมีส่วนร่วมในกระบวนการ PLC จะช่วยให้ครูรับรู้ความสามารถของตนเอง ทำให้ครูมีความรู้สึกมั่นใจตนเองในการสอน และอาจจะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่มีความหมายสำหรับนักเรียน

จากข้อค้นพบของการวิจัย ผู้บริหารสถานศึกษาเขตพื้นที่สูงเห็นความสำคัญของภาวะผู้นำร่วมว่าเป็นหนึ่งองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยทำให้สมาชิกเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จนเกิดภาวะผู้นำในตนเองและเป็นผู้มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้บรรลุเป้าหมาย อีกทั้งยังเห็นได้ว่าบรรยากาศของสถานศึกษาในอำเภอเวียงแหงบริหารจัดการองค์การที่มีโครงสร้างแบบกระจายอำนาจ ซึ่งโครงสร้างในลักษณะนี้ช่วยสนับสนุนการก่อเกิดและคงอยู่ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ ลดความเป็นองค์การที่ยึดวัฒนธรรมแบบราชการหันมาใช้วัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการแทน และช่วยลดความขัดแย้งระหว่างครูผู้ปฏิบัติงานสอนกับฝ่ายบริหารให้น้อยลงได้ (Chookomnoet, 2014; Suwanawong, 2016) และควรได้รับการพัฒนาให้เข้มแข็งในด้านการเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ เนื่องจากยังได้ปฏิบัติน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ครูยังไม่เข้าใจอย่างแท้จริงถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือรวมพลัง (collaborative learning) ซึ่ง Darling-Hammond and McLaughlin (2011) ได้เสนอแนะว่า กลวิธีที่จะกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาวิชาชีพของครูภายในสถานศึกษาก็คือ วัฒนธรรมของสถานศึกษาต้องเอื้อให้เกิดการซักถามแบบสืบสอบเชิงวิพากษ์ (Critical enquiry) และให้โอกาสในการสนทนาอย่างมีอาชีวะ อีกทั้งควรกำหนดให้การพัฒนาวิชาชีพครูเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายสถานศึกษา ทำให้การขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังเช่นงานวิจัยของ Steger (2018) ที่เสนอแนะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่สามารถดำเนินการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องพัฒนาวิชาชีพของครูที่สอดคล้องกับความต้องการของครู พร้อมทั้งเสริมพลังอำนาจให้ครูด้วยการรับรู้ การสนับสนุน และการยกย่องชื่นชม

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า พฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง

อำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 อยู่ในระดับมากที่สุด ($r = 0.939$) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนด และมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู ในทุกด้านระดับมากถึงมากที่สุด ซึ่งแสดงว่า พฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 เมื่อเปลี่ยนแปลงจากน้อยไปมากก็จะทำให้ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูทั้งภาพรวมและรายด้านเปลี่ยนแปลงจากน้อยไปมากตามไปด้วย ทั้งนี้เป็นเพราะถ้าพฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 เป็นที่พึงพอใจของครูในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพก็มีแนวโน้มช่วยให้ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูอยู่ในระดับที่สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Steger (2018) ที่สะท้อนว่า พฤติกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพของการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งอธิบายได้ว่า ถ้าผู้บริหารสถานศึกษาเขตพื้นที่สูงแสดงออกถึงพฤติกรรมการบริหารจัดการในศตวรรษที่ 21 ที่ใช้ความรู้ ความสามารถ และทักษะเชิงการบริหารจัดการให้ครูปฏิบัติงานร่วมกันแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) อย่างเต็มความรู้ ความสามารถ มีแนวโน้มช่วยให้ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูสูงขึ้นด้วย

นอกจากนี้ ผลการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่า ถ้าผู้บริหารสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ต้องการจะเสริมความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูให้เข้มแข็ง ต้องให้ความสำคัญกับพฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการสร้างภาคีเครือข่ายร่วมพัฒนา เนื่องจากเป็นด้านที่พฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 มีความสัมพันธ์กับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในลำดับสูงสุด และอยู่ในระดับมากที่สุด($r = .943$) ซึ่งอธิบายได้ว่า ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพต้องการการสร้างภาคีเครือข่ายร่วมพัฒนา เพื่อให้มีแนวทางการพัฒนานักเรียนที่หลากหลาย เพราะการสร้างภาคีเครือข่ายร่วมพัฒนากับสถานศึกษา ช่วยขับเคลื่อนเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการทำงานของครู ผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องจาก “วัฒนธรรมการทำงานแบบโดดเดี่ยว” มาเป็น “วัฒนธรรมการทำงานแบบร่วมมือรวมพลัง” ซึ่งทำให้เกิดต้นทุนมนุษย์ (Human Capital) ที่สูงขึ้น และยังเป็นการเพิ่มพูนต้นทุนทางสังคม (Social Capital) เพราะวัฒนธรรมการทำงานแบบร่วมมือรวมพลังจะทำให้ทุกคนยอมรับและเคารพในคุณค่าซึ่งกันและกัน (Daungkaew, 2021) ด้วยเหตุนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ให้กับครู เพื่อขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้ประสบความสำเร็จ

สรุป

งานวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 กับชุมชนแห่งการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 เพื่อศึกษาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3

จากผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ระดับมาก ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้านอยู่ระดับมากถึงมากที่สุด และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ในภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 แสดงถึงพฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 เมื่อเปลี่ยนแปลงจากน้อยไปมากก็จะทำให้ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูทั้งภาพรวมและรายด้านเปลี่ยนแปลงจากน้อยไปมากตามไปด้วย ทั้งนี้เป็นเพราะถ้าพฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 เป็นที่พึงพอใจของครูในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพก็มีแนวโน้มช่วยให้ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูอยู่ในระดับที่สูงขึ้น

อย่างไรก็ตามการกำหนดนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัดต้องให้การส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาในเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง ให้มีพฤติกรรมการบริหารจัดการในศตวรรษที่ 21 อย่างเข้มแข็ง พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาในการขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูอย่างเป็นรูปธรรม โดยการนิเทศ กำกับ ติดตามการดำเนินงาน เพื่อให้การช่วยเหลือและสนับสนุนให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา รวมถึงผู้บริหารสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง จะต้องพัฒนาพฤติกรรมการบริหารจัดการของตนเองอย่างสม่ำเสมอให้สอดคล้องกับนโยบายหน่วยงานต้นสังกัดและการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 และครูต้องให้ความร่วมมือดำเนินการเสริมสร้างความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูให้เข้มแข็ง เพื่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียน โดยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

พฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 มีความสัมพันธ์กับความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในระดับสูงมาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ควรกำหนดนโยบายส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาในเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง ให้มีพฤติกรรมการบริหารจัดการในศตวรรษที่ 21 อย่างเข้มแข็ง และผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากเป็นด้านที่อยู่ในลำดับที่ต่ำกว่าด้านอื่น ๆ

ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ควรกำหนดนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาในการขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูอย่างเป็นรูปธรรม พร้อมทั้งนิเทศ กำกับ ติดตามการดำเนินงาน เพื่อให้การช่วยเหลือและสนับสนุนให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา และการพัฒนาครูให้มีวิสัยทัศน์ร่วม และเรียนรู้

ร่วมกันเพื่อพัฒนาวิชาชีพ เนื่องจากผลการวิจัยระบุว่าครูยังปฏิบัติได้น้อยกว่าด้านอื่น ๆ แต่ทว่าด้านเหล่านี้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการบริหารจัดการของผู้บริหารในระดับสูงมาก

พฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาเขตพื้นที่สูง อำเภอเวียงแหง ควรพัฒนาพฤติกรรมการบริหารจัดการของตนเองอย่างสม่ำเสมอให้สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 นอกจากนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องใส่ใจกับการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากผลการวิจัยระบุว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีการดำเนินงานน้อยกว่าด้านอื่น ๆ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับ

2.1 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษา ให้ครอบคลุมทั้งเขตพื้นที่การศึกษาและจังหวัด

2.2 ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับรูปแบบภาวะผู้นำ และพฤติกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูให้มีประสิทธิภาพ

2.3 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้มแข็งของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษาสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3

References

- Amdonkloy, S. (2013). The role of administrators of educational institutions in the 21st century. Graduate Studies Journal Phibunsongkhram Rajabhat University, 7(1), 1-7. [in Thai].
- Chiang Mai Primary Education Service Area Office 3. (2020A). Basic education quality development plan for the year 2020-2022. Chiang Mai: Policy and Plan Group. [in Thai].
- Chiang Mai Primary Education Service Area Office 3. (2020B). Report on the results of basic national educational testing (O-NET) for the academic year 2020. Chiang Mai: Educational Monitoring and Evaluation Group. [in Thai].
- Chongcharoen, K. (2019). Leadership for school management in the 21st century. Nonthaburi: School of Educational Studies, Sukhothai Thammathirat Open University. [in Thai].
- Chookomnoet, W. (2014). Community model of teaching professional learning to learning in the 21st century school context in Thailand. Hat Yai Academic Journal, 12(2), 123-134. [in Thai].

- Darling-Hammond, L. & McLaughlin, M. W. (2011). Policies that support professional development in an era of reform. *Phi Delta Kappan*, 92(6), 81-92. Retrieved April 30, 2020, from <https://kappanonline.org/policies-that-support-professional-development-in-an-era-of-reform/>.
- Daungkaew, R. (2016). Supervision based on the concept of a professional learning community. Nonthaburi: School of Educational Studies, Sukhothai Thammathirat Open University. [in Thai].
- Daungkaew, R. (2019). Instrutional leadership. Nonthaburi: School of Educational Studies, Sukhothai Thammathirat Open University. [in Thai].
- Daungkaew, R. (2021). Learning network in schools. Nonthaburi: School of Educational Studies, Sukhothai Thammathirat Open University. [in Thai].
- Fraunfelter, E. R. (2019). Examining the relationship between professional learning communities and teacher self-efficacy in elementary and middle schools (Order No. 22587635). Retrieved April 5, 2020, from <https://www.proquest.com/dissertations-theses/examining-relationship-between-professional/docview/2293040469/se-2?accountid=44806>.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30, 607-610.
- Laisitsereekul, M. (2018). Secondary school management strategies based on the concept of professional learning community. (Doctoral dissertation, unpublished). Faculty of Education, Chulalongkorn University. [in Thai].
- Office of the Basic Education Commission. (2019). Policies of the Office of the Basic Education Commission, Fiscal Year 2019. Bangkok: Office of Basic Education Policy and Planning. [in Thai].
- Organisation for Economic Co-operation and Development. (2009). Effective teaching and learning environments: First results from TALIS. Retrieved April 30, 2020, from www.sourceoecd.org/education/9789264056053.
- Steger, M. (2018). Perceptions of principal behaviors associated with effective implementation of professional learning communities (Order No. 10807708). Retrieved April 5, 2020, from <https://www.proquest.com/dissertations-theses/perceptions-principal-behaviors-associated-with/docview/2036846749/se-2?accountid=44806>.
- Suwanawong, A. (2016). Characteristics of vocational learning communities in the context of Thai education. *Panyapiwat Journal*, 8(1), 163-175. Retrieved May 3, 2020, from

https://journal.pim.ac.th/uploads/content/2016/04/o_1ahdv4iiq1ip7dfj1oi3pvi1hdsa.pdf.

Thongtap, Ch. (2017). Relationship between administrative behavior of school administrators and job motivation of school teachers in Mueang Chon Buri District under the Office of Primary Education Area 1. (Master's thesis, unpublished). Faculty of Education, Burapha University. [in Thai].